

Stockholm 2016-09-22

Miljö- och energidepartementet
103 33 STOCKHOLM

m.registrator@regeringskansliet.se

kopia: hanna.brolinson@regeringskansliet.se och ina.engelbrectson@regeringskansliet.se

Svar på de två kopplade remisserna avseende:

1. **Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning COM (2016) 482 om ansvarsfördelningsförordning. Diarienummer: M2016/01052/KI**
2. **Europeiska kommissionens förslag COM (2016) 479 om LULUCF-förordning. Diarienummer: M2015/03034/KI.**

Miljö- och energidepartementet har skickat två remisser om förslag från kommissionen om ansvarsfördelningsförordning (ESR) samt markansvädningssektorn (LULUCF). Tillsammans med remisserna skickades även ett meddelande från kommissionen om en europeisk strategi för utsläppsnål rörlighet. Svenska Trädbränsleföreningen har följande synpunkter:

För att nå målen om minskade utsläpp av växthusgaser ser Svenska Trädbränsleföreningen positivt på att reducera utsläppen inom ansvarsfördelningssektorn med 30 %. Egentligen behövs det ännu större minskningar för att nå målet om maximalt 1,5 graders uppvärmning. Det är också tveksamt om bördefördelningen verkligen är kostnadseffektiv. Länder med stora fossila utsläpp måste få krav på sig att minska dessa.

I förslaget om ansvarsfördelning (ESR) anges att medlemsstaterna själva ansvarar för att utforma en nationell politik som säkrar uppfyllelsen av det nationella målet. Det kan man kanske säga att Sverige redan gjort då Miljömålsberedningen tagit fram förslag till En klimat och luftvårdsstrategi för Sverige (SOU 2016:47). Det är positivt att medlemsstaterna har självbestämmande, men det förutsätter såklart att Sverige även fortsättningsvis har möjlighet att beskatta fossila koldioxidutsläpp. Sverige har lyckats väl med att få en fossilfri uppvärmning genom att fossila utsläpp beskattats, och det är förvånansvärt att inte fler länder tagit efter detta. Här har ju bevisligen Sverige gått före på ett lyckosamt sätt.

När det gäller ESR är transportsektorn en viktig sektor att beakta då mycket av utsläppen sker här. Vi anser att alla olika typer av förnybar energi krävs för fossilfrihet för våra fordon. Biobaserade drivmedel måste fortsatt kunna spela en viktig roll i transportsektorn i hela EU, om vi tillsammans ska lyckas minska utsläppen. Här krävs stabila och långsiktiga regler och en politik som kan bidra till att stärka biodrivmedlens konkurrenskraft. Andelen biobränslen i transportsektorn väntas öka från 15 till 23 procent fram till 2018 i Sverige. Och detta är i reella tal, inte någon form av dubbelräkning. Samtidigt har mängden biobränsle som produceras av svensk biomassa, som kommer från svenska bönder och skogsbrukare, inte ökat alls. Detta betyder att beroendet av importerade biobränslen och råvaror har ökat. Är detta verkligen ett bra resultat? Med en tydligare politik hade med stor sannolikhet mer inhemska bränslen nått marknaden.

Vi vill i sammanhanget påpeka att avståndsbaserade vägavgifter inte är ett effektivt styrmedel. Det leder till att skrymmande och lågvärdiga råvaror, såsom oförädlade trädbränslen, blir så dyra att transportera att de får ligga kvar i skogen. Det gör att råvarubasen för den biobaserade ekonomin

Svenska Trädbränsleföreningen, 105 33 Stockholm

08-7875772

www.tradbransle.se

1 (3)

minskas i onödan. En avstånds-baserad avgift ger inte heller några incitament att minska de fossila utsläppen genom att nyttja förnybara drivmedel eller annan koldioxidneutral energi. Sverige är ett avlångt land och därmed blir avståndsavgifter en nationell konkurrenshämmare. Det leder också till stor administrativ börda.

Den globala efterfrågan på råvaror i allmänhet, och biobaserade råvaror i synnerhet, väntas öka kraftigt under de kommande årtiondena. Detta drivs av den allmänna tillväxten och befolkningstillväxt, men också av det faktum att biobaserade råvaror gradvis förväntas ersätta fossila och andra icke-förnybara alternativ på grund av politiska mål. Så, en viktig utmaning globalt är hur vi hållbart kan öka produktionen av förnybara råvaror från jordbruksmark och skog för att bekämpa klimatförändringarna. EUs skogar kompenserar redan idag för 13 procent av de fossila växthusgasutsläppen genom inlagring i växande skogar men framförallt genom undvikta utsläpp i andra sektorer genom substitution av material och energi. Det är viktigt att alla tar sitt ansvar att minska de fossila utsläppen. Omställning behöver genomföras av alla länder och i alla sektorer. Och det är viktigt att uppmärksamma skogsråvarans bidrag till substitution.

Det är lämpligt att hantera LULUCF-sektorn som en separat pelare skiljt från ESR och handelssystemet (EU ETS) då LULUCF-sektorn har särskilda förutsättningar. För det första är inte noggrannheterna inom denna sektor möjliga att mäta på samma sätt, och för det andra ska inte eventuella upptag av koldioxid här minska ansträngningarna att reducera fossila utsläpp inom ESR och ETS. Ett uteblivet fossilt utsläpp är alltid positivt. Då Sverige och andra länder redan rapporterar utsläpp och upptag inom LULUCF-sektorn under Kyoto-protokollet ser vi inte det som problematiskt att även rapportera till EU. Dock är det viktigt att regelverket leder rätt och inte innebär onödig administration.

Trädbränsleförbundet menar därför att det inte ska vara möjligt att spara skog i skogen för att få en kortsiktig klimatnytta, utan att skogen ska nyttjas för att ge förnybara produkter och förnybar energi. Ett aktivt och hållbart skogsbruk bidrar bättre till klimatomställningen än en tillfällig ökad inlagring av kol i skogarna. Det är bra att kolneutralitetsfrågan nu blir löst genom att LULUCF inkluderas i EUs lagstiftning, då dubbelräkning av utsläpp inte ska ske. Frågan är dock hur import ska hanteras. Trädbränsleförbundet ser även positivt på förslaget då det visar att biogena växthusgasutsläpp behöver hanteras på makronivå

Trädbränsleförbundet kan dock inte acceptera att EU skall kunna styra hur medlemsstaterna sätter sina referensnivåer och därigenom bestämmer ländernas avverkningsnivåer. Det kan resultera i ren planeekonomi som skulle sätta marknadsekonomi och andra miljöstyrningssystem ur spel och ge skogsnationer ett starkt motiv att lämna EU-samarbetet. Trädbränsleförbundet anser att eventuella referensnivåer, liksom skogspolitik i övrigt, måste vara en nationell angelägenhet. Referensnivåer ska därtill vara aktuella och vi anser att kommissionens förslag om att basera beräkningarna på skogsbruksmetoder (och politik) som gällde fram till 2009 står i stark motsättning mot en kontinuerlig utveckling av politik så väl som skogsbruksmetoder. Idag avverkas ungefär 60 % av skogstillväxten i EU och att ha referensnivån som *business-as-usual* kommer ge en alltför liten mobilisering av träråvara vilket är helt tvärt emot EUs mål om en fossilfri bioekonomi. Det är viktigt att förstå, respektera och ta hänsyn till de skillnader i villkor för skogsbruk som finns i olika medlemsstater. I detta avseende kan svensk kunskap och erfarenhet av bioenergi och hållbar skogsförvaltning vara användbara och fungera som en inspiration för andra.

LULUCF-regelverket får inte hindra en långsiktig ökad hållbar produktion av bioenergi och förnybara produkter från skogarna. Det är inte bara klimatsmart att öka nyttjandet av förnybara råvaror utan det är också bra för sysselsättning, tillväxt och regional utveckling. European Forest Institute visar att

länder såsom Sverige, Tyskland och Finland som har en stor andel träbiomassa i energisektorn, därtill har en stor produktion av träprodukter (papper, sågat etc.) samtidigt som kollagen i de växande skogarna är höga och ökar. Genom god skogsskötsel kan skogarna fylla flera olika behov samtidigt. Det är oerhört viktigt att regelverket ger incitament för ökad produktion av råvara som kan ersätta fossila och icke-förnybara råvaror och att olika förutsättningar finns i olika medlemsländer.

Det går därför att ifrågasätta varför det ska vara ett tak för de åtgärder som görs inom skogsbruket för att öka kolinbindningen och var det i så fall ska ligga. Om man ska ha ett tak ska det vara relevant och leda till att minskningar av fossila utsläpp sker inom ESR. Det kan också ifrågasättas varför basåret för kalkyler av detta tak enligt artikel 8.2 (bilaga 3) ska vara år 1990. Detta då Kommissionen samtidigt föreslår en uppdatering av referensår för att bokföra utsläpps- eller upptagsförändringar från brukad åkermark, brukad betesmark och brukad våtmark (artikel 7). Att använda en period i stället för ett enskilt basår som referens innebär att mellanårsvariationer jämnas ut och detta fenomen torde gälla både inom jordbruks- som skogsmark.

På det hela taget är Trädbränsleförbundet emot förslag att placera flera viktiga bestämmelser i delegerade eller genomförande akter, både i ESR och i LULUCF. Det minskar transparensen betydligt, vilket är negativt för den demokratiska processen.

Utan en konsekvent bioenergipolitik i syfte att utnyttja biomassa, som är en hållbar, förnybar och vanligtvis inhemskt producerad naturresurs, blir det mycket svårt och dyrt att nå EUs klimatmål efter 2020.

Svenska Trädbränsleförbundet

Karin Vestlund Ekerby